

PARAULA I VIDA

Valents per dir «Soc aquí, envieu-me!» (Is 6,8)

En aquest diumenge estem cridats, un any més, a valorar la pregària, l'interès, l'ajuda material, el treball i l'estimació ben sincera i eficaç pels missioners de l'Església escampats arreu del món i per les Esglésies joves, oficialment anomenades «territoris de missió». Tinguem també un record pel missioner català, fill de Balsareny, traspassat fa poc mesos i que ha arribat a encarnar el sentit missioner i lluitador de l'Església, el bisbe claretià de São Félix do Araguaia, Dom Pere Casaldàliga. El recordem amb acció de gràcies, («re-cordar» és passar de nou pel cor), pels dons de fe i de servei que Déu ha vessat i continua vessant a través dels missioners. Són realitats ben reals, ni que sovint queden ocultes als nostres ulls miops i superficials.

Hem de mantenir l'interès per les missions i continuar desvetllant a les parròquies i comunitats la consciència de la missió *ad gentes*, per reprendre amb nou impuls la responsabilitat de proclamar l'Evangeli que tenim tots els batejats. El Papa Francesc insisteix a alimentar l'ardor de l'activitat evangelitzadora de l'Església ja que hem de viure en estat permanent de

missió. Hi ha un desig poderós que Crist sigui conegut i estimat per tothom. L'actual Director de les Obres Missionals Pontificies d'Espanya en finalitzar el Mes Missioner Extraordinari deia: «S'acaba aquest Mes, però el que no pot acabar és l'ímpetu que l'Esperit Sant ha posat en el cor dels cristians. La missió ha deixat de ser —si és que alguna vegada ho va ser— cosa d'uns pocs i d'un determinat moment. Ara ho és de tots els cristians i en tot moment.»

Hem de mantenir el caliu missioner a la nostra Diòcesi. Per més que la pandèmia hagi ferit i desestructurat moltes coses, per més que les necessitats materials i humanes abundin entre nosaltres, no podem deixar de pregar, estimar i ajudar materialment les Esglésies joves i els missioners que, deixant-ho tot, han marxat a anunciar l'Evangeli arreu del món. Són els nostres germans i estem obligats a no oblidar-los i a cooperar al sosteniment de l'obra missionera tan excel·lent que duen a terme. En el seu Missatge per a aquesta Jornada mundial de les Missions, el Sant Pare Francesc ens diu: «La missió, "l'Església en sortida", no és un programa, una intenció que s'aconsegueix mitjan-

çant un esforç de voluntat. És Crist qui treu a l'Església de si mateixa. En la missió d'anunciar l'Evangeli, et mous perquè l'Esperit t'empenyi i et porta. Déu sempre ens estima primer i amb aquest amor ens troba i ens crida. La nostra vocació personal ve del fet que som fills i filles de Déu en l'Església, la seva família; germans i germanes en aquesta caritat que Jesús ens testimonia. No obstant això, tots tenen una dignitat humana fundada en la crida divina a ser fills de Déu, per a convertir-se per mitjà del sagrament del baptisme i per la llibertat de la fe en el que són des de sempre en el cor de Déu». I més endavant afegeix: «En aquest context [de pandèmia], la pregunta que Déu fa: "A qui hi enviaré?", es renova i espera la nostra resposta generosa i convençuda: "Soc aquí, envieu-me!" (Is 6,8). Déu continua buscant qui enviar al món i a cada poble, per testimoniar el seu amor, la seva salvació del pecat i de la mort, el seu alliberament del mal». I si no és a països i cultures llunyanes, hem de viure aquest enviament entre els qui ens envolten, perquè la missió sempre és molt a prop.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas organitza un taller en competències digitals

El Centre Sant Ot de La Seu d'Urgell va iniciar el mes de setembre un taller de competències digitals per a respondre els dubtes a l'hora de buscar feina. El taller ha estat adaptat davant les necessitats del grup, contemplant estratègies per buscar feina online i, en definitiva, consells i estratègies per dominar les àrees i eines que et permeten accedir al món laboral. L'objectiu és millorar l'ocupabilitat de les persones participants.

El Programa Laboral de Càritas a La Seu d'Urgell durant el 2020 ha inserit 7 persones; durant el 2019 es va inserir 36 persones. Tots els cursos i tallers del programa laboral són finançats pel Fons Social Europeu.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tributem o adorem?

Situem l'escena: Un matí de primavera, Jesús ensenyava en l'atri del temple de Jerusalem, el lloc més sagrat del judaisme per la presència de Déu enmig del seu poble. Els caps dels fariseus enviaven alguns dels seus deixebles a polemitzar amb Jesús per comprometre'l. Després d'una lloança innecessària: «sabem que dius la veritat i que ensenyas de debò el camí de Déu», li fan la pregunta trampa: «és permès o no de pagar el tribut al Cèsar?».

La pregunta té massa implicacions polítiques, socials, econòmiques i religioses perquè Jesús no en surti malparat en la resposta.

Dir no equival a rebel·lar-se enfront les autoritats romanes, donar suport al grup dels zelotes naciona-

listes, ser buscat per subversiu i executat implacablement.

Dir sí vol dir, políticament, acceptar l'autoritat de l'emperador romà; socialment, tolerar la presència violenta de l'exèrcit invasor; econòmicament, conformar-se en pagar els durs tributs; i religiosament, reconèixer la pretesa divinitat del Cèsar, justament en l'interior del temple de Yahvé. Malament per sortir-ne airós.

Jesús, però, en la seva resposta, s'escapa del parany deixant el plantejament ideològic per passar al terreny pràctic: «Ensenyeu-me la moneda del tribut», els demana. Era una moneda romana, és clar, amb imatge i llegenda del Cèsar.

Li han demanat pel Cèsar, però Jesús no es queda en el pla humà i s'eleva al món espiritual, obrint una altra dimensió al tema. I els respon la frase coneguda: «Torneu al Cèsar el que és el Cèsar i a Déu el que és de Déu». Les monedes romanes doneu-les al Cèsar. Els cors, a Déu. Humanament, sempre tindrem cèsars a qui tributar. Espiritualment, Déu ens fa fills i sempre el podrem anomenar Pare.

I no entenguem, de cap manera, que Jesús posa en un mateix nivell el Cèsar i Déu. No. No estan al mateix nivell. Només Déu és el Senyor. I a Ell, tots —cèsars inclosos— li devem homenatge.

PALABRA Y VIDA

Valientes para decir «Aquí estoy, mándame» (Is 6,8)

En este domingo estamos llamados, un año más, a valorar la oración, el interés, la ayuda material, el trabajo y el amor sincero y eficaz por los misioneros de la Iglesia, esparcidos por todo el mundo, y por las Iglesias jóvenes, oficialmente llamadas «territorios de misión». Tengamos también un recuerdo por el misionero catalán, hijo de Balsareny, traspasado hace pocos meses y que ha llegado a encarnar el sentido misionero y luchador de la Iglesia, el obispo claretiano de São Félix do Araguaia (Brasil), Dom Pere Casaldàliga. Lo recordamos con acción de gracias («re-cordar» es pasar de nuevo por el corazón), por los dones de fe y de servicio que Dios ha derramado y continúa vertiendo a través de los misioneros. Son realidades muy reales, ni que a menudo queden ocultas a nuestros ojos miopes y superficiales.

Debemos mantener el interés por las misiones y continuar despertando en las parroquias y comunidades la conciencia de la misión *ad gentes*, para retomar con nuevo impulso la responsabilidad de proclamar el Evangelio que tenemos todos los bautizados. El Papa Francisco insiste en alimentar el ardor de la actividad evangelizadora de la Iglesia ya que tenemos que vivir en estado permanente de misión. Hay un deseo poderoso de que Cristo sea conocido y amado por todos. El actual Director de las Obras Misionales Pontificias de España al finalizar el Mes Misionero Extraordinario decía: «Se acaba este Mes, pero lo que no puede terminar es el ímpetu que el Espíritu Santo ha puesto en el corazón de los cristianos. La misión ha dejado de ser —si es que alguna vez lo fue— cosa de unos pocos y de un determinado momento. Ahora lo es de todos los cristianos y en todo momento.»

Debemos mantener el clima misionero en nuestra Diócesis. Por más que la pandemia haya herido y desestructurado muchas cosas, por más que las necesidades materiales y humanas abundan entre nosotros, no podemos dejar de rezar, amar y ayudar materialmente las Iglesias jóvenes y los misioneros que, dejándolo todo, se han ido a anunciar el Evangelio por todo el mundo. Son nuestros hermanos y estamos obligados a no olvidarlos y a cooperar al sostenimiento de la obra misionera tan excelente que llevan a cabo. En su Mensaje para esta Jornada mundial de las Misiones, el Papa Francisco nos dice: «La misión, la «Iglesia en salida» no es un programa, una intención que se logra mediante un esfuerzo de voluntad. Es Cristo quien saca a la Iglesia de sí misma. En la misión de anunciar el Evangelio, te mueves porque el Espíritu te empuja y te trae. Dios siempre nos ama primero y con este amor nos encuentra y nos llama. Nuestra vocación personal viene del hecho de que somos hijos e hijas de Dios en la Iglesia, su familia, hermanos y hermanas en esa caridad que Jesús nos testimonia. Sin embargo, todos tienen una dignidad humana fundada en la llamada divina a ser hijos de Dios, para convertirse por medio del sacramento del bautismo y por la libertad de la fe en lo que son desde siempre en el corazón de Dios». Y más adelante añade: «En este contexto [de pandemia], la pregunta que Dios hace: «¿A quién voy a enviar?», se renueva y espera nuestra respuesta generosa y convencida: «¡Aquí estoy, mándame!» (Is 6,8). Dios continúa buscando a quién enviar al mundo y a cada pueblo, para testimoniar su amor, su salvación del pecado y la muerte, su liberación del mal». Y si no es a países y culturas lejanas, debemos vivir esta envío entre los que nos rodean, porque la misión siempre está muy cerca.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Festa de Sant Jeroni en els 1.600 anys de la seva mort

El dia 30 de setembre va tenir lloc, al Santuari de la Mare de Déu de Refet, la festa de Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església, amb la celebració d'una solemne Eucaristia presidida per Mn. Joan A. Mateo i concelebrada per Mn. Antoni Ballester, el Rector. Hi van prendre part molt activa la petita comunitat jerònima de monges

Paula i altres dones virtuoses que l'havien seguit des de Roma. S'esqueia la commemoració dels 1.600 anys de la mort de Sant Jeroni, traductor al llatí de la Bíblia, la *Vulgata*, per mandat

del Papa Sant Damas, i que motivava que en aquell mateix dia el Papa Francesc fes pública la seva Carta Apostòlica *Scripturae sacrae affectus*, que comença dient: «Un afecte per la Sagrada Escripura, un amor viu i suau per la Paraula de Déu escrita és l'herència que Sant Jeroni ha deixat a l'Església a través de la seva vida i les seves obres». I exhorta a estimar el que Sant Jeroni va estimar, i a fer del propi cor una biblioteca de Crist, sabent que «ignorar les Escripures és ignorar Crist».

seva vida i les seves obres». I exhorta a estimar el que Sant Jeroni va estimar, i a fer del propi cor una biblioteca de Crist, sabent que «ignorar les Escripures és ignorar Crist».

Confirmacions a Puigcerdà

Diumenge dia 20 de setembre, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 25 joves de la Parròquia de Santa Maria de Puigcerdà (La Cerdanya) dins l'Eucaristia dominical. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia de Puigcerdà, Mn. Josep Grau, i l'Arxiprest de Núria-Cerdanya, Mn. Josep Uriel Álvarez, amb Mn. David Codina. Hi assistiren els familiars i amics dels confirmands i els catequistes que els havien preparat durant el curs pastoral 2019-2020 fins que havia quedat interromput per la pandèmia, i que al llarg d'aquest inici de curs 2020, en les setmanes pròximes a la celebració del sagrament, els han tornat a preparar amb una catequesi intensiva a la qual hi han participat amb molta il·lusió i perseverança els joves rebent també el sagrament del Perdó.

A la seva homilia, l'Arquebisbe va glossar l'Evangelí proclamat en aquell diumenge (Mt 20,1-16a) on Jesús proposa la paràbola del propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya i a tots paga el seu salari. L'Arquebisbe remar-

cà com Déu Pare sempre surt a buscar els seus fills (de bon matí, a mig matí, als volts del migdia, a mitja tarda i abans de pondre's el sol) perquè és un Pare ple de misericòrdia i amor, que no es cansa mai de cercar-nos i d'invitar-nos a treballar amb Ell.

Al final de la Missa, la Parròquia regalà als joves confirmats el llibre dels 4 Evangelis i l'Arquebisbe els recomanà cada dia llegir-ne un petit fragment perquè els acompanyi en el seu creixement com a cristians. I també els animà a tenir una actitud oberta i valenta davant l'actual pandèmia que no els tanqués en maliances, pors i angoixes, i que participessin de l'Eucaristia dominical amb joia i assiduitat, ara que havien rebut la plenitud de l'Esperit Sant.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quan algú ens ofereix un servei, no hem de pensar que tot se'ns deu. La gratitud, el reconeixement, és sobre-

tot un senyal de bona educació, però també és una característica distintiva del cristià. És un senyal senzill però genuí del regne de Déu» (2 d'agost).

@Pontifex: «Els homes i les dones que pregunten saben que l'esperança és més forta que el desànim. Creuen que l'amor és més fort que la mort, i que sens dubte un dia triomfarà, tot i que en temps i formes que nosaltres no coneixem» (2 d'agost).

@Pontifex: «El tràfic de persones segueix essent una ferida en el cos de la humanitat contemporània. Dono gràcies de cor a tots els que treballen en favor de les víctimes innocents d'aquesta mercantilització de la persona humana. Encara queda molt per fer!» (2 d'agost).

@Pontifex: «L'amistat és un regal de la vida i un do de Déu. Els amics fidels, que estan al nostre costat en els moments durs, són un reflex de l'estima del Senyor, del seu consol i de la seva presència amable» (2 d'agost).

Funeral en memòria de Mn. Josep M. Ricart

El dia 17 de setembre va morir a l'Hospital Santa Maria de Lleida Mn. Josep M. Ricart i Tàsies, als 79 anys d'edat i 54 de ministeri presbiteral. La missa exequial va tenir lloc el dia 18 de setembre a l'església parroquial de Santa Lúcia de la Fuliola, i fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives i concelebrada pel Rector de la Parròquia, Mn. Carles A. Ospina, i per un bon nombre de preveres d'Urgell així com el seus familiars i fidels de les parròquies on va servir. A l'inici de la celebració, com és costum de la diòcesi, es llegí un breu recorregut pastoral de la vida de Mn. Josep M. Ricart, que s'adjunta:

«Mn. Josep Maria Ricart i Tàsies va néixer a Penelles, el dia 17 de novembre de 1940. Cursà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell, i fou ordenat de prevere a Balaguer el dia 29 de juny de 1966.

»Va estrenar el seu ministeri com a Vicari organista de Tremp, i al cap de dos anys fou nomenat Vicari organista de Balaguer. Tenia grans qualitats musicals.

»L'any 1972 fou nomenat Coadjutor de la Parròquia d'Agramunt a la qual s'afegiren posteriorment Coscò i les Puelles.

»L'any 1979 passà a ser Ecònom de Camarasa, Sant Llorenç de Montgai, Fontllonga i, al cap de dos anys, l'any 1981, fou nomenat Capellà Custodi al Santuari de la Mare de Déu de Núria, Patrona

de la Diòcesi. El 1992, el Sr. Bisbe el traslladà a la Vall d'Aran i el nomenà Rector de Les, Bausen i Canejan als quals s'afegiria l'any 1996, Aubert, i el 2004, Vila. El 2005 fou nomenat Rector de la Fuliola i el Tarròs que servirà fins a l'any 2015 quan el Sr. Bisbe li acceptà la seva jubilació canònica i es quedà a viure a la Fuliola. El dia 17 de setembre de 2020 ha descansat en el Senyor a l'Hospital Santa Maria de Lleida després d'haver rebut la Benedicció apostòlica i els Sants Sagraments.»

Es prepara l'Escola de Formació Permanent a Urgell

L'Escola Diocesana de Formació Permanent d'Urgell, creada fa deu anys a la Diòcesi d'Urgell per impulsar la formació entre els fidels de la diòcesi, tornarà enguany a organitzar-se.

El Director de l'Escola i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, ha iniciat ja l'organització, superant els obstacles que presenten les mesures que s'estableixen per la pandèmia de la Covid-19.

Amb molt d'èxit de seguiment, en els darrers anys ha creat un espai de formació i reflexió que ha portat a molts fidels i religioses de la diòcesi a reprendre la seva formació continua.

Els alumnes es reparteixen entre els que estudien els cursos de formació bàsica amb la Introducció a l'Antic i Nou Testament, el Credo i una introducció a la litúrgia, i els alumnes que van participant en els cursos d'aprofundiment (doctrina social i història de l'Església, etc.). Aquesta iniciativa de la Diòcesi d'Urgell gaudeix ja d'una consolidació fonamentada. El curs anterior va quedar interromput a causa del confinament i enguany es tornen a reprendre les classes.

Si voleu més informació, poseu-vos en contacte a: despatx@bisbaturgell.org o bé al tel. 973 350 054.

DOMUND 2020

«Aquí em tens, envia-m'hi»

El Papa Francesc ha posat com a lema d'enguany per a la Jornada Mundial de les Missions, el DOMUND, la cita del profeta Isaïes: «Aquí em tens, envia-m'hi.»

Aquí estem tots, aquest any, amb el cor una mica o molt encongít, marcat pels sofriments provocats per la pandèmia de la Covid-19, que ha estat per al món sencer com una gran tempesta, que ha fet sacsejar la barca del nostre estatus personal i ens hem adonat que tots formem part d'un mateix poble i ens necessitem els uns als altres.

No podem restar tancats en el nostre egoisme del «jo». Tots som germans i tots ens necessitem. Uns, molt més que d'altres, és cert. Alguns estan a punt de que la barca se'ls enfonsi i, com a resposta al lema d'enguany, hem de posar-nos en disposició d'ajudar, compartir, servir, en definitiva, d'estimar.

Aquesta disposició nostra de: «Aquí em tens, envia-m'hi», ens ha de fer reviuire el desig de Jesús: «Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat.»

La resposta a aquesta crida concreta en el dia del DOMUND prou la sabem: obrir el cor amb la nostra pregària, amb el nostre servei i amb la nostra col·laboració econòmica, per pal·liar —en alguna mesura— les necessitats de tants missioners, que, fidels a la crida de Jesús, han posat la mà en l'arada i no han girat la mirada enrere.

És enorme la necessitat material de molts països de missió, especialment en les circumstàncies actuals, i és per aquest motiu que hauria de ser generosa la nostra almoïna d'aquest any.

Tampoc ha de faltar la nostra pregària al Senyor, que ens va dir: «Demaneu i se us donarà», perquè doni força i encert al treball missioner dels nostres germans que, en terres llunyanes, porten el pa material i la guarició als cossos malalts, acostant a tothom al coneixement i l'amor de Déu Pare, que ens estima a tots, tal com ho ha demostrat, enviant el seu Fill Jesús al món per a tots nosaltres.

Que el Senyor ens ajudi a respondre amb molta estimació i generositat a la seva petició d'estimar-nos tal com Ell ho ha fet.

Mn. Jaume Soy
Delegat de Missions

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev. fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; san-

ta Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi. Urgell: □ Sant Joan de Capestrano, prev.

22. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs.

a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Urgell: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF,

1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22,21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

Diurnenge XXIX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre»

Mosaic de Crist Pantocràtor (s. XII). Catedral de Cefalù, Sicília (Itàlia)

Tots sabem que sovint l'adulació amaga altres intencions. Ho veiem a l'evangeli: *Mestre, sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes.* No és un elogi, sinó una trampa: *Planejaren sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora.* Però no deixen de ser molta veritat aquestes paraules sobre Jesús: *Diu sempre la veritat de Déu, no buscant el que agrada els homes sinó proclamant el que Déu vol.* I llavors plantegen la pregunta trampa: *És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?* Si diu que no, llavors l'acusaran de rebel contra els romans; però si diu que sí el podran titllar de col·laborador amb els opressors, el odiats romans. A més, entre els jueus hi havia partidaris del sí i del no. Però, com sempre, Jesús se'n surt per un camí inesperat: *Cal donar a Déu el que és de Déu, que sempre és el primer i el més important; ell és l'únic Senyor; al Cèsar allò que és del Cèsar:* les autoritats poden recaptar diners al servei de tot el poble perquè la seva missió és vetllar pel bé dels seus ciutadans i per això necessiten també els impostos. Però el seu poder no és absolut, ha de ser relativitzat perquè només hi ha un Senyor.

La primera lectura li recorda, a *Cir*, que és el Senyor qui li dona la força i el poder; per això diu: *El Senyor pren Cir, el seu ungit, i el condueix per sotmetre-li les nacions.* I després: *Et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.* Per damunt de tot hi ha la grandesa de Déu: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre.* I ho repeteix després. *Fora de mi no hi ha cap Déu.* Pau parla a la comunitat de *Tessalònica reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor* i recorda als cristians que *Déu els ha elegit.* El gran pecat a la història ha estat voler fer del poder humà un déu, quan l'únic Déu és el Senyor. De vegades també nosaltres convertim en déus realitats purament humanes siguin persones o coses. Les autoritats humanes mereixen el nostre respecte i la nostra col·laboració però mai no són déus.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: / «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del profeta Isaïas (Is 45,1.4-6)

Esto dice el Señor a Ciro, su ungido, a quien yo tomé de la mano para someter a las naciones y desatar las cinturas de los reyes; para abrir puertas ante él sin dejar que se cierren: Por amor de mi siervo Jacob y de Israel, mi elegido, te he llamado por tu nombre, renombre te he dado antes que me conocieras. Yo soy el Señor, no hay ningún otro: no existe dios fuera de mí. Yo te he ceñido antes de que me conocieses, para que se sepa desde el levante hasta el poniente que no hay nadie fuera de mí. Yo, el Señor, y ningún otro.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles son apariencia, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda; / decid a los pueblos: / «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses. Os deseamos la gracia y la paz de Dios Padre y de Jesucristo, el Señor. Continuamente damos gracias a Dios por todos vosotros y os recordamos en nuestras oraciones. Sin cesar presentamos a Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, la eficacia de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en nuestro Señor Jesucristo. Sabemos muy bien, hermanos queridos de Dios, que habéis sido elegidos. Porque nuestro mensaje evangélico no os fue transmitido solamente con palabras, sino también con obras portentosas bajo la acción del Espíritu Santo y, por parte nuestra, con una profunda entrega.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo los fariseos se fueron a deliberar y ver cómo le podrían cazar en alguna palabra.

Le enviaron discípulos suyos con los herodianos a decirle:

«Maestro, sabemos que eres sincero, que enseñas de verdad el camino de Dios y que no te importa nada el qué dirán, porque no tienes respetos humanos.

»Dinos tu parecer: ¿Es lícito pagar el impuesto al Cèsar o no?». Jesús, conociendo su malicia, dijo: «Enseñadme la moneda del tributo.»

Ellos le presentaron un denario. Jesús les dijo: «¿De quién es esta efigie y esta inscripción?». Respondieron: «Del Cèsar». Él les dijo: «Pues dad al Cèsar lo que es del Cèsar y a Dios lo que es de Dios.»